

Pääasian asianosaiset

Hakija: X

Muut osapuolet: College van burgemeester en wethouders van de gemeente Purmerend ja Tamoil Nederland BV

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) a) Onko vaarallisten aineiden sisämaankuljetuksista 24.9.2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/68/EY ⁽¹⁾ 5 artiklan 1 kohtaa tulkittava siten, että se on esteenä nestekaasuasemaa koskevaan lupaan sisältyvälle lupavaatimukselle, jonka mukaan kyseiselle yksittäiselle nestekaasuasemalle saadaan tuoda nestekaasua vain säiliöajoneuvoilla, joissa on kuumuudenkestävä suojavaippa, kun tätä velvoitetta ei aseteta suoraan yhdelle tai useammalle nestekaasu säiliöajoneuvojen alalla toimivalle yritykselle?
- b) Onko vastattaessa ensimmäiseen kysymykseen merkitystä sillä, että kyseinen jäsenvaltio on tehnyt nestekaasualalla toimivia markkinaosapuolia, kuten nestekaasuasemien pitäjiä sekä nestekaasun tuottajia, myyjiä ja kuljettajia, edustavien järjestöjen kanssa nestekaasu säiliöajoneuvojen kuumuudenkestävää suojavaippaa koskevan turvallisuussopimuksen (Safety Deal hittewerende bekleding op LPG-autogastankwagens), jossa sopimuspuolet sitoutuvat kuumuudenkestävän suojavaipan käyttöön, ja että kyseinen jäsenvaltio on tähän liittyen antanut päätöksissä, joilla on seurauksia onnettomuuden vaikutuksiin, noudatettavia nestekaasuasemien ulkoiseen turvallisuuteen liittyviä vaikutusetäisyyksiä koskevan yleiskirjeen (Circulaire effectafstanden externe veiligheid LPG-tankstations voor besluiten met gevolgen voor de effecten van een ongeval), jossa on vahvistettu täydentävät riskienhallintatoimet, joiden yhteydessä lähtökohtaisesti oletetaan, että nestekaasu tuodaan nestekaasuasemille säiliöajoneuvoilla, joissa on kuumuudenkestävä suojavaippa?
- 2) a) Kun kansallinen tuomioistuin arvioi sellaisen täytäntöönpanopäätöksen lainmukaisuutta, jolla pyritään varmistamaan unionin oikeuden vastaisen lupavaatimuksen, jota ei voida enää oikeudellisesti riitauttaa, noudattaminen,
 - onko unionin oikeuden, erityisesti kansallista menettelyllistä autonomiaa koskevan unionin tuomioistuimen oikeuskäytännön, nojalla sallittua, että kansallinen tuomioistuin lähtökohtaisesti olettaa kyseisen kaltaisen lupavaatimuksen lainmukaiseksi, ellei se ilmeisen selvästi ole ylemmäntasoisten oikeussääntöjen, kuten unionin oikeuden, vastainen? Jos näin on, asetetaanko unionin oikeudessa tälle poikkeukselle (täydentäviä) edellytyksiä?
 - vai seuraako unionin oikeudesta, kun huomioon otetaan myös tuomiot Ciola (asia C-224/97, EU:C:1999:212) ja Man Sugar (asia C-274/04, EU:C:2006:233), että kansallisen tuomioistuimen on jätettävä sen kaltainen lupavaatimus unionin oikeuden vastaisena soveltamatta?
- b) Onko vastattaessa kysymykseen 2a merkitystä sillä, onko täytäntöönpanopäätöksessä kyse korjaavasta seuraamuksesta (remedy) vai rangaistusseuraamuksesta (criminal charge)?

⁽¹⁾ EUVL 2008, L 260, s. 13.

Valitus, jonka Saksan liittotasavalta on tehnyt 22.1.2019 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu yhdeksäs jaosto) yhdistetyissä asioissa T-339/16, T-352/16 ja T-391/16, Ville de Paris, Ville de Bruxelles ja Ayuntamiento de Madrid v. komissio, 13.12.2018 antamasta tuomiosta

(asia C-177/19 P)

(2019/C 155/36)

Oikeudenkäyntikielät: espanja ja ranska

Asianosaiset

Valittaja: Saksan liittotasavalta (asiamiehet: J. Möller, S. Eisenberg ja D. Klebs)

Muut osapuolet: Euroopan komissio, Ville de Paris, Ville de Bruxelles ja Ayuntamiento de Madrid

Vaatimukset

Valittaja vaatii, että

1. unionin yleisen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-339/16, T-352/16 ja T-391/16 13.12.2018 antama tuomio on kumottava
2. kanne on hylättävä
3. kantajat on veloitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin tuomioistuimessa ja unionin yleisessä tuomioistuimessa
4. toissijaisesti edellä mainitun tuomion tuomiolauseelman 3 kohtaa on muutettava siten, että mitättömäksi todetun säännösten vaikutukset pysytetään voimassa huomattavasti pidemmän enimmäismääräajan kuin 12 kuukauden ajan tuomion lainvoimaiseksi tulosta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja vetoaa valituksensa tueksi neljään valitusperusteeseen.

Unionin yleinen tuomioistuin katsoi ensinnäkin virheellisesti, että kanne voidaan ottaa tutkittavaksi. Olettamus siitä, että asetus (EU) 2016/646 ⁽¹⁾ koskee kantajina olevia kuntia suoraan niiden käyttäessä toimivaltaansa ilman epäpuhtauksien vähentämistä koskevien toimenpiteiden toteuttamiseksi.

Toiseksi valituksenalaisen tuomion perustelut ovat puutteelliset, koska tuomioon ei sisälly perusteluja sille, miltä osin kyseinen asetus koskee kantajia suoraan. Unionin yleinen tuomioistuin päätelee lisäksi asian koskevan kantajia suoraan pelkästään sen perusteella, että direktiivissä 2007/46/EY ⁽²⁾ kielletään asettamasta liikennekieltoja ajoneuvoille, jotka ovat Euro-6-standardin mukaisia. Myös tällainen direktiivin 2007/46 tulkinta on virheellinen.

Unionin yleinen tuomioistuin katsoi kolmanneksi oikeudellisesti virheellisesti ja muun muassa asetuksen (EY) N:o 715/2007 ⁽³⁾ 5 artiklan 3 kohdan vastaisesti, ettei komissiolla ollut toimivaltaa antaa asetusta 2016/646 sen konkreettisesti muodossa. Unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon sitä, että komissiolla oli laaja harkintavalta, kun se määrittäi asetuksessa 2016/646 vaatimustenmukaisuuden tunnusluvut pakokaasupäästöille ajonaikaisten päästöjen (RDE) testimenettelyssä. Toisin kuin unionin yleinen tuomioistuin arvioi, kyse ei ole asetuksen N:o 715/2007 raja-arvojen muuttamisesta vaan uudelle ja omalaatuiselle mittausmenetelleylle välttämättömistä täsmennyksistä (mittapoikkeamat).

Unionin yleinen tuomioistuin katsoi neljänneksi oikeudellisesti virheellisesti, että asetuksen 2016/646 osittainen kumoaminen on oikeudellisesti mahdollista. Se ei nimittäin ottanut huomioon, ettei mittausmenettelyä voida käytännössä toteuttaa ilman vaatimustenmukaisuuden tunnuslukuja ja että komissio edellytti nimenomaisesti ajonaikaisten päästöjen (RDE) testimenettelyn pakottavuutta korjauskerrointen käyttöönoton hyväksymiseksi.

Toissijaisesti Saksan hallitus väittää, ettei unionin yleinen tuomioistuin ottanut riittävästi huomioon, ettei unionin lainsäätäjän ole mahdollista antaa uutta asetusta tuomiossa asetetussa määräajassa. Tuomiossa mitättömäksi todetun säännösten vaikutukset on täten pysyttävä voimassa huomattavasti pidemmän enimmäismääräajan kuin 12 kuukauden ajan tuomion lainvoimaiseksi tulosta.

⁽¹⁾ Asetuksen (EY) N:o 692/2008 muuttamisesta kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 6) osalta 20.4.2016 annettu komission asetus (EU) 2016/646 (EUVL 2016, L 109, s. 1).

⁽²⁾ Puiteiden luomisesta moottoriajoneuvojen ja niiden perävaunujen sekä tällaisiin ajoneuvoihin tarkoitettujen järjestelmien, osien ja erillisten teknisten yksiköiden hyväksymiselle 5.9.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/46/EY (EUVL 2007, L 263, s. 1).

⁽³⁾ Moottoriajoneuvojen tyyppihyväksynnästä kevyiden henkilö- ja hyötyajoneuvojen päästöjen (Euro 5 ja Euro 6) osalta ja ajoneuvojen korjaamiseen ja huoltamiseen tarvittavien tietojen saatavuudesta 20.6.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 715/2007 (EUVL 2007, L 171, s.1).